

Dues voluntàries sostenen els flamencs. FOTO: JOAN REVILLAS

Els flamencs al corral per anellar-los. FOTO: JOAN REVILLAS

Parc Natural del Delta de l'Ebre

Tercer any amb més parelles de flamencs al Delta des del 1932

El vol fotogràfic, que el Parc Natural fa amb la Unitat Aèria dels Agents Rurals, va comptar 2.985 parelles i 2.201 polls

NÚRIA MESSEGUER FERRÉ
PARC NATURAL DEL DELTA

La colònia de flamencs del Parc Natural del Delta de l'Ebre ha assolit aquesta temporada xifres rècord de reproducció des que l'espècie va començar a criar en aquest indret, el 1992.

El vol fotogràfic, efectuat en col·laboració amb la Unitat Aèria del Cos d'Agents Rurals, va confirmar el naixement de 2.201 polls de les 2.985 parelles identificades a l'única colònia existent d'aquesta espècie a Catalunya, ubicada a les salines de la Trinitat de la Punta de la Banya, a Sant Carles de la Ràpita.

Amb els 2.201 polls comptats enguany, se superen les xifres màximes de reproducció dels flamencs al parc. L'any 2017 es van registrar 2.163 polls, però el 2019 l'ha aconseguit superar. La població reproductora de flamenc d'enguany s'ha situat molt per sobre de la mitjana des que aquesta au es va establir a les salines de la Trinitat.

A partir del 2006 es va iniciar una tendència a l'alça en la reproducció d'aquesta espècie, amb un màxim històric de 3.139 parelles el 2009, que es va trencar el 2013.

Els depredadors de flamencs

El període més fluix va començar l'any 2013 i va durar uns 4 anys. Els valors se situaven en 1.000 parelles, tot per problemes amb el gavià argentat de potes grogues i la rabosa que atacaven als flamencs. «Les raboses baixen del Parc Natural dels Ports o de la Serra del Montsià quan es queden sense aliment», explicava Imma Juan, tècnica del Parc. «Fins i tot algun any hem trobat fins a porcs senglars». Segons la tècnica, «les raboses són les més complicades d'atrapar perquè fan caus i s'amaguen fàcilment entre la vegetació». Tant les raboses com el gavià argentat es crusprien els ous i també alguns polls.

Però gràcies a la implementació d'accions de control dirigides a ambdues espècies, s'han tornat a

400 polls

● Ahir es van anellar 400 polls, als quals es fa un seguiment científic internacional a través de la Mediterranean and West African Greater Flamingo Network.

0,74

● La supervivència dels polls és actualment de 0,74 per parella, la segona xifra més alta dels darrers 20 anys (la primera correspon també al 2017, amb 0,77 polls per parella).

recuperar els valors del període 200-2012, assolint enguany el tercer màxim històric.

La funció de l'anellatge

Per tal de millorar el coneixement científic sobre de l'espècie, cada any es du a terme l'anellatge. Aquest any s'ha fet a 400 de la colònia. Així, 220 persones voluntàries van col·laborar en la col·locació d'una anella metàl·lica i una altra blanca de PVC amb un codi alfanumèric. Aquesta última permet identificar l'exemplar a distància i conèixer els moviments a gran escala de cada individu anellat.

Els voluntaris arriben al parc sobre les 6 del matí. Allí van cap a la zona on estan situats els polls i s'amaguen. «Anem per la nit perquè no ens vegin», explicava l'Imma Juan. «En el moment de sortir el sol, els anem rodejant fins que es queden tancats en un corral», un cop controlats comencem l'activitat. I és que com explicava la tècnica, «a part d'anellar-los, els pesem i els medim», i afe-

gia: «Tot i ser polls són pou grans, pesen uns 2 quilos i medeixen uns 40 cm».

L'anellatge de flamencs és una eina de monitoratge coordinada internacionalment en el marc de la Mediterranean and West African Greater Flamingo Network, entitat que aplega 7 països de la conca mediterrània, des de Mauritània fins a Turquia, on es reproduceix habitualment. Des de 2004, i comptant els d'avui, al Parc Natural del Delta de l'Ebre s'han anellat 4.370 exemplars de flamenc.

Espècie emblemàtica

El flamenc és una de les espècies més emblemàtiques del Parc Natural del Delta de l'Ebre. De fet, és l'únic lloc de Catalunya on es reproduceix i un dels pocs punts de la Mediterrània on ho fa de manera regular. Però no va ser fins al 1993 que el flamenc aconsegueix reproduir-se en aquest indret. Amb tot, presenta fortes fluctuacions estacionals, amb presència màxima a l'hivern.